

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 28 sierpnia 2020 r.

DIH-2.709.45.2020.PS

DECYZJA DIH-2 NR 132/2020

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, ze zm.), art. 35a pkt 9 lit. b, art. 35c ust. 5 pkt 1, ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r. poz. 660, ze zm.) w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1668, ze zm.)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 10 lipca 2020 r., złożonego przez pełnomocnika reprezentującego Pana Mirosława Lamch prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą LAMCH-BIS Mirosław Lamch w Żarkach (zwany dalej: Przedsiębiorca lub Strona), od decyzji z 29 czerwca 2020 r. wydanej przez Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (sygnatura KJ.8361.55.2020/7DEC/20) wymierzającej ww. przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 10 000 zł, za wystawienie świadectwa jakości paliwa stałego, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, działając na podstawie upoważnienia nr KJ-69-W/2020 z 25 lutego 2020 r. przeprowadzili kontrolę (...), w składzie opału zlokalizowanym przy (...). Zakres przedmiotowy kontroli dotyczył sprawdzenia jakości paliw stałych oraz przestrzegania przez Stronę obowiązków określonych w art. 6b, 6c, 6d oraz art. 7 ust. 7a ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r. poz. 660, ze zm.) zwanej dalej „ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”.

W toku kontroli przeprowadzonej 26 lutego 2020 r. ustalono, że Strona prowadziła sprzedaż węgla kamiennego luzem i w workach. W ofercie handlowej Spółki znajdował się węgiel orzech I „Wujek”, orzech II „Wesoła”, kostka „PIAST”, kostka „Piekary-Bobrek”, groszek, groszek Wesoła” oraz dwa rodzaje węgla ekogroszek „Piekary-Bobrek” (luzem i w workach). Do badań laboratoryjnych pobrano próbkę nr 0175/20/8470 i próbkę kontrolną nr 3905/20/8470 węgla kamiennego groszek z partii 21 ton do których dołączono kopię świadectwa jakości paliw stałych nr 343-02-2020 wystawionego 24 lutego 2020 r. przez Stronę. Następnie inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali próbkę węgla kamiennego nr 0175/20/8470 i próbkę kontrolną nr 3905/20/8470 do niezależnego akredytowanego laboratorium tj. Polcarga International Sp. z o.o. w Szczecinie, według protokołu przyjęcia próbek paliw stałych do badania nr 63/2020 z 26 lutego 2020 r. wraz ze świadectwem jakości paliwa stałego nr 343-02-2020 z 24 lutego 2020 r.

Ww. próbki zbadano na zgodność z parametrami wymienionymi w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. 2018 r., poz. 1890) oraz w świadectwie jakości paliw stałych wystawionym przez Stronę.

Badanie przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Polcarga International Sp. z o.o. w Szczecinie, udokumentowane sprawozdaniem z badań z 10 marca 2020 r. wydanym w zamian za sprawozdanie z badań nr P - 415/20 z 3 marca 2020 r., wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 26 lutego 2020 r. węgiel kamienny groszek, nr próbki 0175/20/8470 nie spełnia wymagań jakościowych zawartych w świadectwie jakości nr 343-02-2020 z 24 lutego 2020 r. wystawionym przez Przedsiębiorcę przy uwzględnieniu § 2 rozporządzenia Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890) - (zwanego dalej „rozporządzeniem Ministra Energii w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych”), z uwagi na parametr zawartość wilgoci całkowitej którego wynik wyniósł 17,0% przy wymaganiach jakościowych 15,0%.

Ponieważ badanie próbki paliwa stałego nr 0175/20/8470 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości wystawionym przez Przedsiębiorcę, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie i kontrolowania jakości paliw, z urzędu przeprowadzono badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 3905/20/8470. Badanie próbki kontrolnej paliwa stałego wykonane przez POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie, sprawozdaniem z badań z 10 marca 2020 r. wydanym w zamian za sprawozdanie z badań nr P - 433/20 z 4 marca 2020 r. potwierdziło fakt, że nie spełnia ona wymagań jakościowych zawartych w świadectwie jakości wystawionym przez przedsiębiorcę przy uwzględnieniu § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych z uwagi na parametr zawartość wilgoci całkowitej, którego wynik wyniósł 17,2% przy wymaganiach jakościowych 15,0%. W związku z powyższym stwierdzono, że parametr zawartość wilgoci całkowitej badanego paliwa stałego jest niezgodny z parametrem wskazanym w świadectwie jakości nr 343-02-2020 z 24 lutego 2020 r. wystawionym przez Przedsiębiorcę.

Pismem z 19 marca 2020 r., Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, poinformował Przedsiębiorcę o wynikach badań laboratoryjnych próbek paliwa stałego tj. węgla kamiennego groszek oraz przekazał egzemplarze sprawozdań z badań laboratoryjnych tj. sprawozdanie z badań z 10 marca 2020 r. wydane w zamian za sprawozdanie z badań nr P - 415/20 z 3 marca 2020 oraz sprawozdanie z badań z 10 marca 2020 r. wydane w zamian za sprawozdanie z badań nr P - 433/20 z 4 marca 2020 r.

W związku z powyższym, Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z 29 maja 2020 r., (sygnatura NR.8361.55.2020/7DEC/20) zawiadomił Stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia w drodze decyzji administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b w związku z art. 35d ust. 1 pkt 1, ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw za wystawienie świadectwa jakości paliwa stałego, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym oraz pouczył o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m.in. składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy. Ponadto w ww. piśmie zwrócono się do Strony o dostarczenie informacji o wielkości obrotu z działalności gospodarczej za rok poprzedzający rok przeprowadzenia kontroli. W odpowiedzi Strona przesłała pełnomocnictwo oraz informację o wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w 2019 r.

Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej 29 czerwca 2020 r. wydał decyzję (sygnatura NR.8361.55.2020/7DEC/20) nakładającą na Przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 10 000 zł, w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. b w zw. z art. 35d ust. 1 pkt 1, ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, za wystawienie świadectwa jakości paliwa stałego, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym.

Pismem z 10 lipca 2020 r. nadanym w placówce Poczty Polskiej 14 lipca 2020 r. Strona zaskarżyła decyzję w całości i wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji oraz odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej i poprzestanie na pouczeniu odwołującego lub zobowiązania go do powiadomienia właściwych podmiotów o stwierdzonych nieprawidłowościach a także orzeczenie na rzecz odwołującego ewentualnych kosztów postępowania wg. norm prawem przepisanych. Pełnomocnik zarzucił decyzji naruszenie art. 189f § 1,2,3 Kpa poprzez jego niezastosowanie w sytuacji, w której zaktualizowały się przesłanki do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej i poprzestaniu na pouczeniu odwołującego lub zobowiązaniu go do właściwego poinformowania odpowiednich podmiotów o stwierdzonych nieprawidłowościach oraz naruszenie art. 77 §1 Kpa poprzez niespełnienie obowiązku zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego w tym pominięcie przez organ administracji publicznej okoliczności niekorzystnych warunków atmosferycznych mogących skutkować wzrostem poziomu wilgoci całkowitej w badanym paliwie stałym. Pełnomocnik wskazuje, że kara administracyjna nie jest adekwatna do popełnionego błędu (określenie wartości wilgoci całkowitej w oparciu o certyfikat jakości otrzymanego od dostawcy węgla). Waga stwierdzonego naruszenia jest znikoma, a badania laboratoryjne wykazały jednoznacznie, że wprowadzone do obrotu paliwo stałe spełniało wymagania jakościowe określone w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U.

z 2018 r. poz. 1890). Odwołujący podkreślił, że finalny odbiorca nie poniósł żadnych strat na tym, że świadectwo jakości nieco odbiega od stanu faktycznego, gdyż wskazane parametry mieściły się w granicach dopuszczalnych wartości wskazanych w ww. rozporządzeniu Ministra Energii oraz nie były zgłaszane żadne skargi w zakresie jakości paliwa stałego. Pełnomocnik wskazał, że organ I instancji nie uwzględnił w swoich ustaleniach, a także w uzasadnieniu decyzji, warunków atmosferycznych w postaci obfitych deszczów, które w oczywisty sposób wpływają na wartość wilgotności całkowitej. Ponadto podkreślił, że między datą wystawienia certyfikatu przez pierwotnego dostawcę, a datą poboru próbek do badań minął ponad tydzień i przez ten czas Strona nie była w stanie dokonać badań czy przez warunki atmosferyczne wilgoć całkowita wzrosła. Ponadto nie posiada sprzętu pomiarowego by określać poziom wilgotności węgla, a ustawodawca nie nakłada na niego takiego obowiązku. W ocenie odwołującego błąd w zakresie określenia zawartości wilgoci całkowitej nie stanowi istotnego naruszenia dlatego też organ powinien odstąpić od nałożenia kary pieniężnej i zastosować art. 189 f Kpa poprzez pouczenie.

Przy piśmie z 22 lipca 2020 r. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ww. odwołanie wraz z aktami sprawy (sygnatura NR.8361.55.2020/7DEC/20).

Pismem z 31 lipca 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona skontaktowała się telefonicznie 11 i 24 sierpnia 2020 r. w celu ustalenia terminu zapoznania się z aktami sprawy. Po uzyskaniu informacji jakie dokumenty składają się na akta sprawy Strona zrezygnowała z przeglądania akt sprawy w siedzibie Urzędu.

**Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił
i stwierdził.**

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie Strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b,

wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Zgodnie z art. 6d pkt 6 przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwa stałe w świadectwie jakości wskazuje wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2.

Z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości – wprowadzając je do obrotu. Wystawienie świadectwa jakości w którym wartości parametrów jakościowych są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Protokół kontroli nr KJ.8361.55.2020 z 26 lutego 2020 r. został podpisany przez Stronę i stanowi dowód w prowadzonym postępowaniu administracyjnym. Strona nie wniosła żadnych uwag do protokołu kontroli.

Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, iż próbkę paliwa stałego nr 0175/20/8470 o masie 2x24 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 3905/20/8470 o masie 2x24 kg, pobrano w składzie opału (...), a czynność ta została udokumentowana protokołem pobrania próbek paliwa stałego nr 12/2020 z 26 lutego 2020 r.

Niewątpliwy jest fakt, iż badanie przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie, udokumentowane sprawozdaniem z badań z 10 marca 2020 r. wydanym w zamian za sprawozdanie z badań nr P - 415/20 z 3 marca 2020 r., po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej: „rozporządzeniem” wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 26 lutego 2020 r. węgiel kamienny w sortymencie groszek, nr próbki paliwa stałego 0175/20/8470 nie spełniał wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości paliw stałych (nr 343-02-2020 z 24 lutego 2020 r.) wystawionym przez Stronę, z uwagi na parametr zawartość wilgoci całkowitej którego wynik wyniósł 17,0% przy wymaganiach jakościowych 15,0%.

Ponieważ badanie próbki paliwa stałego nr 0175/20/8470 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości wystawionym przez Przedsiębiorcę, badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 3905/20/8470 przeprowadzono z urzędu, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie i kontrolowania jakości paliw. Wynik badania udokumentowało sprawozdanie z badań z 10

marca 2020 r. wydane w zamian za sprawozdanie z badań nr P - 433/20 z 4 marca 2020 r., dotyczące próbki kontrolnej paliwa stałego nr 3905/20/8470 sporządzone przez POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie (parametr zawartość wilgoci całkowitej którego wynik wyniósł 17,2 % przy wymaganiach jakościowych 15,0%). Badanie próbki kontrolnej paliwa stałego wykonane przez POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie, potwierdziło fakt, że nie spełnia ona wymagań jakościowych zawartych w świadectwie jakości nr 343-02-2020 z 24 lutego 2020 r. wystawionym przez Przedsiębiorcę, przy uwzględnieniu § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, z uwagi na parametr zawartość wilgoci całkowitej.

Przeprowadzając ponownie postępowanie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że słuszne i zgodne ze stanem faktycznym było stwierdzenie przez organ I instancji, że badane paliwo stałe jest niezgodne z parametrami wskazanymi w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości nr 343-02-2020 z 24 lutego 2020 r. Tym samym wydane przez Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej rozstrzygnięcie jest słuszne i zgodne z prawem, bowiem ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, niewątpliwie wynika, że Strona wystawiła świadectwo jakości, w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym. Z treści przytoczonego uprzednio art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wynika, że podmiot wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej. Organ odwoławczy stwierdził również, że wysokość nałożonej kary pieniężnej jest zgodna z treścią art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, który stanowi, że wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi:

- 1) od 10 000 zł do 25 000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200 000 zł,
- 2) od 25 001 zł do 100 000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200 000 zł.

Zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw organ I instancji ustalając wysokość kar pieniężnych uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalając wysokość administracyjnej kary pieniężnej przyjął za podstawę wartość wprowadzanej do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli partii paliwa stałego pobranego do badań oraz wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2019. Ponieważ ustalona wartość wprowadzanych do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli paliw stałych nie przekroczyła kwoty 200 000 zł, Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że zasadnym było nałożenie na Stronę kary w wysokości 10 000 zł, która zawiera się w przedziale wskazanym w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

W odwołaniu Strona wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że argumenty zawarte w odwołaniu Strony nie zasługują na uwzględnienie.

Odnosząc się do zarzutu, dotyczącego zaniechania jakiego dopuścił się Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej poprzez pominięcie okoliczności niekorzystnych warunków atmosferycznych mogących skutkować wzrostem poziomu wilgoci całkowitej w badanym paliwie stałym należy zauważyć, że wskazywana w piśmie okoliczność opadów deszczu przed przeprowadzoną kontrolą i pobraniem próbek paliwa stałego do badań w sytuacji przechowywania tychże paliw bez osłony przed opadami atmosferycznymi nie zasługuje on na uwzględnienie. Z materiału dowodowego sprawy nie wynika, że Przedsiębiorca wyłączył ze swojej oferty pobrany do badań węgiel kamienny w sortymencie groszek. Natomiast z akt sprawy wynika, że organ pobrał i zbadał paliwo stałe w stanie takim jak było ono oferowane i wprowadzane do obrotu przez Stronę i które powinno spełniać deklarowane parametry jakościowe. Strona zdawała sobie sprawę, że nie zabezpieczyła paliwa stałego przed opadami deszczu i pomimo tego dokonała wprowadzenia go do obrotu. W związku z czym powinna była zdawać sobie sprawę, że po opadach deszczu zmieni się jego wilgotność, a tym samym, że może nie spełniać parametrów wskazanych w świadectwie jakości. Niezależnie od tego, czy występowały opady deszczu, to do przedsiębiorcy należy dochowanie wszelkiej staranności by wprowadzane przez niego do obrotu paliwo stałe spełniało parametry jakościowe jakie deklaruje w wystawionym przez siebie świadectwie jakości. Zadaniem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest dopilnowanie przestrzegania przez Przedsiębiorców ustanowionych obowiązków, które mają na celu zapewnienia podmiotom kupującym zakupu paliwa stałego zgodnego z deklarowanymi w świadectwie parametrami, tj. aby parametry znajdujące się w świadectwie jakości nie odbiegały od rzeczywistości, a kupujący miał gwarancję, że zakupiony towar ma wystandaryzowaną jakość, którą deklaruje sprzedawca. Strona będąc świadomą, że nie zostaną utrzymane parametry zawartości wilgotności całkowitej powinna była odstąpić od wprowadzania do obrotu paliwa stałego lub zabezpieczyć paliwo stałe tak, aby warunki atmosferyczne nie miały wpływu na parametry wskazane przez Stronę w świadectwie jakości.

Odnosząc się do informacji zawartych w piśmie Pełnomocnika Strony, że parametry wpisane w świadectwie jakości pochodzą z certyfikatu jakości wystawionego przez dostawcę badanego paliwa stałego, organ wskazuje, że nie kwestionuje, źródła pochodzenia informacji o wartościach parametrów jakościowych wprowadzanego przez Stronę, stwierdza jedynie, że wartości parametrów wskazanych w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości paliwa stałego groszek są one niezgodne z wartościami ustalonymi w wyniku przeprowadzonych badań laboratoryjnych. Ponadto należy wskazać, że badanie laboratoryjne węgla nie jest wymogiem do wystawienia świadectwa jakości paliwa stałego Przedsiębiorca mając świadectwo jakości od dostawcy i mając wiedzę co do warunków pogodowych, jakie występowały w danym okresie, miał możliwość podjęcia takich działań, aby nie wprowadzać w błąd kupującego. Obowiązkiem Strony jest stworzenie takich warunków do

przechowywania i sprzedaży paliw stałych, aby ich parametry nie uległy zmianie w stosunku do tych, które Strona deklarowała na wystawionym świadectwie.

Ponadto należy zauważyć, że celem kontroli jakości paliw stałych jest sprawdzenie czy wprowadzane do obrotu paliwo stałe spełnia wymagania jakościowe określone w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych oraz wskazanych w świadectwie jakości wystawionym przez przedsiębiorcę wprowadzającego paliwo stałe do obrotu. Należy również wskazać, że ustawodawca przewidział, że parametry paliw stałych mogą się wahać m.in. w związku ze zmiennymi warunkami atmosferycznymi, dlatego też przy ocenie spełniania wymagań jakościowych uwzględniane są odchylenia określone w § 2 ww. rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych.

Odpowiedzialność przedsiębiorców wprowadzających do obrotu paliwo niewłaściwej jakości ma charakter absolutny. Oznacza to, że przedsiębiorca taki nie może się z niej zwolnić i obciążony jest nią niezależnie od tego czy spowodował wadliwą jakość paliwa stałego i czy ponosi on z tego tytułu jakkolwiek winę. Sprzedawca ponosi odpowiedzialność nawet jeżeli nie wiedział, iż wprowadzane do obrotu paliwo stałe nie spełnia określonych wymagań.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia przez organ I instancji art. 77 §1 Kpa poprzez niespełnienie obowiązku zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego wskazać przede wszystkim należy, że w myśl zasady prawdy obiektywnej, wyrażonej w art. 7 Kpa i skonkretyzowanej w art. 77 § 1 Kpa organy administracji publicznej mają obowiązek podjąć wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz załatwienia sprawy, zobowiązane są w sposób wyczerpujący nie tylko zebrać ale i rozpatrzyć cały materiał dowodowy, zwłaszcza w postępowaniach odnoszących się do podmiotów, którym organ przypisuje delikt administracyjny. Zgodnie z art. 80 Kpa organ ocenia na podstawie całego zebranego materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona (wskazać należy tu badania laboratoryjne jednoznacznie potwierdzające, że paliwo stałe groszek jest w zakresie parametru zawartość wilgoci całkowitej niezgodny). Stosownie do art. 107 § 3 Kpa uzasadnienie decyzji powinno zawierać rezultaty tych ustaleń w szczególności fakty, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł. Działania podejmowane w ramach wskazanych wyżej obowiązków mają na celu dokonanie ustaleń, pozwalających na prawidłowe zastosowanie prawa materialnego. Oznacza to, że normy prawa materialnego wskazują, jakie fakty mają znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, wyznaczają tym samym zakres postępowania dowodowego i zakres ustaleń faktycznych koniecznych dla załatwienia sprawy. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, pozwalał na pełną i dogłębną analizę sprawy. Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej (art. 7 i art. 77 Kpa), dokonując przy tym wszechstronnej oceny tego materiału dowodowego, a także uzasadniając decyzję administracyjną w sposób wymagany przez normę prawną wyrażoną w przepisie art. 107 § 3 Kpa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony również przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pod kątem możliwości zastosowania art. 189f § 1 Kpa. Przepis ten wskazuje wprost, jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- waga naruszenia prawa jest znikoma, a Strona zaprzestała naruszania prawa lub

- za to samo zachowanie prawomocną decyzją na Stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub Strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Organ odwoławczy stwierdził, że zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. Z powyższych względów w sytuacji, gdy wystawione świadectwo jakości paliw stałych wskazywało parametry niezgodne ze stanem faktycznym nie można mówić, o znikomej wadze naruszenia. Na gruncie rozpatrywanej sprawy oznacza to, że nie spełniła się przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa. Nie można też stwierdzić, że Strona zaprzestała naruszenia prawa, ponieważ czynności w tym celu zostały podjęte w następstwie kontroli, która ujawniła naruszenie stanowiące podstawę nałożenia administracyjnej kary pieniężnej przez Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej. Kolejna przesłanka o której mowa w art. 189f §1 pkt 2 Kpa po analizie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wykazała, że również nie została spełniona gdyż na Stronę za to samo zachowanie tj. wystawienie wymaganych prawem świadectw jakości paliwa stałego, w których wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjna kara pieniężna lub, że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Odnosząc się do zastosowania art. 189f §2 Kpa powiązanego z art. 189f §3 Kpa organ uznał, że nie zachodzą przesłanki do wydania postanowienia, w celu przedstawienia przez Stronę dowodów usunięcia naruszenia prawa lub powiadomienia właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, bowiem doręczenie nabywcom kopii świadectw jakości paliw stałych po już dokonanym zakupie nie spełni waloru informacyjnego jaki wynika z obowiązku wystawienia i przekazania ich uwierzytelnionych kopii w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego. Wykonanie obowiązku czyli przekazania kopii świadectwa jakości z rzeczywistymi parametrami paliwa stałego powinno nastąpić w momencie wprowadzania paliwa stałego do obrotu. Stąd wynika, że późniejsze, wykonanie na skutek przeprowadzenia kontroli, przekazanie nabywcom świadectwa jakości paliw stałych nie jest

wykonaniem obowiązku ani też nie może być uznane za działanie podjęte dobrowolnie przez Stronę w celu uniknięcia skutków naruszenia prawa.

W związku z powyższym Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony uznał, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie zawiera żadnych przesłanek uzasadniających zastosowanie art. 189f Kpa, czyli do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i zastosowania pouczenia.

Odnosząc się do wniosku Pełnomocnika Strony o zasądzenie od Organu na rzecz Odwołującego kosztów postępowania według norm przepisanych, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że jest bezprzedmiotowy gdyż w rozpatrywanej sprawie nie zaistniały okoliczności uzasadniające przyznanie kosztów, o których mowa w art. 56 § 1 Kpa.

Podsumowując, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, okoliczności wskazane w treści odwołania Strony z 10 lipca 2020 r., nie stanowią przesłanek do uchylenia decyzji z 29 czerwca 2020 r. wydanej przez Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (sygnatura KJ.8361.55.2020/7DEC/20) wymierzającej przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 10 000 zł, za wystawienie świadectwa jakości paliwa stałego, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym.

W związku z powyższym wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Katowicach nr NBP O/O Katowice: 92 1010 1212 0051 1922 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia Stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.

2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od Strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:

- 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
- 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
- 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;

- 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, Strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane Stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, ze zm.)

Podstawa prawna pouczenia:

art. 189f § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, ze zm.), art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369, ze zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221 poz. 2193, ze zm.).

z up. Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/